

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Det er Landsstyrets opfattelse, at tiden nu er inde til, at der indføres skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller, hvorfor der foreslås, at sambeskatningen mellem ægtefæller ophæves. Dette bør efter Landsstyrets opfattelse dog ske uden en i øvrigt forringet skattemæssig situation i forhold til nu. Endvidere er det Landsstyrets opfattelse, at det er nødvendigt at skabe et værn mod aggressiv skatteplanlægning, således at det ikke er op til selskaber og foreninger med videre selv at bestemme, hvor meget de har lyst til at lægge i selskabsskat i Grønland. For således at fremtidssikre selskabsbeskatningen foreslår Landsstyret, at bestemmelserne om transfer pricing og tynd kapitalisering strammes op samt at der indføres en CFC-beskatning.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ophævelse af sambeskatning mellem ægtefæller.

Det fremlagte forslag om, at der skal ske særbeskatning af ægtefæller kan generelt beskrives således:

- 1) Hver ægtefælle selvangiver sine indtægter og udgifter med visse undtagelser i overensstemmelse med regler i ægteskabslovgivningen.
- 2) Hver ægtefælle beholder samtlige sine egne fradrag.
- 3) Hver ægtefælle skal som udgangspunkt betale skat i forhold til sin indkomst. Der er dog ved skatteberegningen bibeholdt en række sambeskatningseffekter.
- 4) En række sambeskatningseffektregler anvendes, såfremt ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets slutning, det vil sige, at reglerne anvendes i det indkomstår, hvor ægteskabet indgås, men ikke i det indkomstår, hvor ægteskabet ophører.

Andre regler om sambeskatning anvendes alene, såfremt ægtefællerne har været samlevende i hele indkomståret, og dette har udgjort en periode på 12 måneder. Disse regler kan derfor hverken anvendes i det indkomstår, hvor ægteskab indgås eller ophører, medmindre ægteskabet indgås den 1. januar og ophører den 31. december i det samme år. Endelig tillægger enkelte regler om sambeskatning det

betydning, om ægtefællerne er samlevende på det tidspunkt, der disponeres i relation til de gældende regler.

Reglerne om særbeskatning af ægtefæller finder også anvendelse på registreret partnerskab, jf. anordning nr. 320 af 26. april 1996 om ikrafttræden for Grønland af lov om registreret partnerskab.

Når ægtefæller hver skal betale skat af deres indkomst, er det nødvendigt med regler, der fastlægger, hvorledes indtægter og udgifter fordeles mellem ægtefæller. Det foreslås, at kapitalindkomst skal medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst hos den ægtefælle, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet, og for så vidt angår kapitaludgifter, hæfter for betalingen. Kan det ikke afgøres hvem af ægtefællerne, en kapitalindkomst eller kapitaludgift vedrører, skal hver ægtefælle medregne halvdelen.

Indkomst, der vedrører en erhvervsvirksomhed, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos den ægtefælle, der driver virksomheden, uanset hvem af ægtefællerne, der ejer den. Deltager begge ægtefæller i driften af virksomheden, medregnes indkomsten hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden.

Det foreslås, at ægtefæller skal kunne indgå lønftaler med hinanden. Såfremt der indgås en sådan lønftale, vil den ægtefælle, der skal medregne indkomsten vedrørende erhvervsvirksomheden, blive betragtet som arbejdsgiver med de pligter, der følger af skattelovgivningens almindelige regler. Den anden ægtefælle vil blive betragtet som lønmodtager. En grundlæggende betingelse for, at en sådan aftale kan indgås er, at begge ægtefæller deltager i driften af virksomheden. Der er ikke fastsat noget maksimumsbeløb for lønnens størrelse, dog må lønnen ikke stå i åbenbart misforhold til ægtefællens arbejdsindsats i virksomheden. Vurderingen heraf vil tage sit udgangspunkt i, hvad ægtefællen kunne have opnået i et tilsvarende ansættelsesforhold hos en anden arbejdsgiver end ægtefællen.

Når "driftsherren" i virksomheden betragtes som arbejdsgiver, medfører dette, at der er krav om, at pligterne om indeholdelse og indbetaling af A-skat og indbetaling af arbejdsmarkedsafgift skal overholdes.

Som værnsregler for at forhindre, at ægtefæller udnytter deres økonomiske fællesskab til skattetænkning, bestemmes det, at skattemæssige afskrivninger på aktiver, der anvendes i én af en gift person drevet erhvervsvirksomhed foretages af den pågældende, uanset om aktivet tilhører denne eller den med ham eller hende samlevende ægtefælle. Overdragelse af aktiver med eller uden vederlag er uden de sædvanlige avanceskattemæssige konsekvenserne for overdrageren, idet hververeren succederer i overdragerens skattemæssige situation.

Deltager begge ægtefæller lige meget i driften af virksomheden og hæfter ægtefællerne i samme omfang for virksomhedens forpligtelser, kan de efter fælles anmodning fordele virksomhedens resultat mellem sig, i det omfang fordelingen sagligt kan begrundes i virksomhedens drift.

Ved skatteberegningen for ægtefællerne bibeholdes en række sambeskatningseffekter, idet det foreslås, at et underskud hos en ægtefælle i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles indkomst, såfremt ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. Endvidere foreslås det, at et ikke udnyttet personfradrag hos den ene ægtefælle overføres til nedsættelse af den anden ægtefælles skatter, såfremt ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. Endelig foreslås det, at der tildeles længstlevende ægtefælle et dobbelt skattefrit beløb for B-indkomst og dobbelt standardfradrag for det indkomstår, hvori den anden ægtefælle afgår ved døden, såfremt ægtefællerne var samlevende på dette tidspunkt.

Som en konsekvens af ophævelsen af sambeskatningen for samlevende ægtefæller foreslås det endeligt, at en ægtefælle ikke skal hæfte for den anden ægtefælles indkomstskatter, heller ikke subsidiært.

Endelig foreslås satser for, hvornår skattemyndighederne og dødsboer kan kræve afsluttende ansættelse, hævet til 10.000 kr. henholdsvis 2.000 kr.

2.2. Transfer pricing.

Begrebet transfer pricing dækker over prisfastsættelse og andre arrangementer i den interne omsætning mellem koncernselskaber med hjemsted i forskellige lande med henblik på at overføre indkomster til land, hvor beskatningen er lavest.

Formålet med de foreslåede regler er at øge skattemyndighedernes mulighed for at sikre korrekt prisansættelse og dermed korrekt opgørelse af den skattepligtige indkomst ved koncerninterne transaktioner på tværs af landegrænserne.

Der foreslås en udvidet selvangivelsespligt samt en pligt til at udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for priser og vilkår for koncerninterne transaktioner.

Reglerne indebærer, at skattepligtige, der er interesseforbundne med selskaber, personer med videre i udlandet, i selvangivelsen skal afgive oplysninger om art og omfang af de handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med disse (kontrollerede transaktioner). Der vil alene blive tale om summariske oplysninger. Der vil blive udarbejdet særlige oplysningsfelter til selvangivelserne, hvor disse oplysninger skal angives.

Endvidere skal der ved kontrollerede transaktioner udarbejdes dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Den skriftlige dokumentation skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Minimum er, at virksomhederne redegør for, hvorledes priser og vilkår for kontrollerede transaktioner rent faktisk er fastsat.

Reglerne lader det som udgangspunkt være op til de skattepligtige at vurdere, hvilken yderligere dokumentation, der er nødvendig. Denne vurdering bør ske under hensyntagen til, at skattemyndighederne ved ligningen vil anvende principperne i

OECD's (Organisation for Economic Cooperation and Development) retningslinier for transfer pricing. Skattemyndighederne kan anmode om supplerende dokumentation eller oplysninger, såfremt den af den skattepligtige udarbejdede dokumentation ikke skønnes at være tilstrækkeligt grundlag for en vurdering af de kontrollerede transaktioner.

Såfremt den skattepligtige ikke har udarbejdet den skriftlige dokumentation, kan den skattepligtige indkomst for så vidt angår de kontrollerede transaktioner ansættes skønsmæssigt.

Transfer pricing problematikken hænger tæt sammen med begrebet "armslængde". Armslængdeprincippet er princippet om, at interesseforbundne parter ved skatteopgørelsen skal anvende priser og vilkår for deres transaktioner, der svarer til de priser og vilkår, uafhængige parter ville fastsætte for tilsvarende transaktioner. Sker samhandelen i en grænseoverskridende koncern med videre ikke på armslængdevilkår, flyttes således fortjeneste, og dermed også skattebetaling, fra ét land til et andet.

2.3. Tynd kapitalisering.

Det foreslås, at der fastsættes regler, der modvirker en vilkårlig flytning af skattetilsvær fra Grønland til udlandet, ved at herværende datterselskaber af udenlandske koncerner finansieres således, at der som følge af et åbenbart misforhold mellem gæld og egenkapital (tynd kapitalisering) fremkommer uforholdsmæssige rentefradrag i Grønland.

Et datterselskab kan som udgangspunkt være finansieret med indskud af egenkapital og fremmedkapital (gæld). Dertil kommer forskellige mellemformer, såkaldte hybride finansieringsformer. Valget af finansieringsformer er baseret på en lang række økonomiske og juridiske, herunder skattemæssige, overvejelser.

At et selskab er tyndt kapitaliseret eller underkapitaliseret indebærer i international skatteret, at selskabets kapitalbehov finansieres ved en i forhold til egenkapitalen uforholdsmæssig stor fremmedkapital.

Forslagets formål er at beskære et tyndt kapitaliseret selskabs adgang til at fradrage renter og kurstab på lån. Forslaget medfører således, at et fuldt skattepligtigt selskab (datterselskabet), der kontrolleres af en udenlandsk fysisk eller juridisk person (moderselskabet), ikke kan fradrage renteudgifter og kurstab på kontrolleret gæld, det vil sige gæld til moderselskabet og hermed koncernforbundne eller nærtstående udenlandske juridiske eller fysiske personer, hvis forholdet mellem datterselskabets gæld og egenkapital overstiger 2:1 opgjort ved udløbet af indkomståret. Forslaget omfatter ikke rent grønlandske selskabskonstruktioner, idet der her principielt vil være symmetri mellem den skattemæssige behandling hos låntager og långiver.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er fradragsret for renter og kurstab på koncernintern gæld, afgøres ud fra forholdet mellem gæld og egenkapital ved det enkelte indkomstårs udløb. Er forholdet mellem gæld og egenkapital ved indkomstårets

udløb lig med eller mindre end 2:1, således at egenkapitalen udgør mindst 33 1/3 procent, er der fuld fradragsret for renter og kurstab på gælden efter almindelige regler. Låneforhold eller lånevilkår er i så fald uden interesse.

Overstiger datterselskabets gæld ved indkomstårets udløb derimod 2 gange egenkapitalen, svarende til en egenkapital på under 33 1/3 procent, er konsekvensen som udgangspunkt, at fradragsretten på koncerninterne lån afskæres eller begrænses, dog kun for så vidt angår den overskydende del af gælden. For lån der ligger inden for grænsen for gælden på 66 2/3 procent, kommer en fradragsafskæring eller – begrænsning således aldrig på tale. Det opgøres ved hvert indkomstårs udløb, om forholdet mellem gæld og egenkapital i det enkelte år ligger inden for 2:1. Fradragsretten består i år, hvor forholdet ligger under 2:1, mens fradragsretten beskæres i år, hvor forholdet er større end 2:1.

Selv om gælden i det konkrete tilfælde overskrider den grænse, der fastsættes i lovgivningen (2:1), kan selskabet undgå en skattemæssig korrektion i form af en beskæring af fradragsretten, hvis selskabet godtgør, at den øvrige del af koncernen er finansieret på tilsvarende vis. Det er således op til selskabet, at påvise, at der ikke er tale om lån ydet på vilkår, der alene er affødt af den udenlandske ejers kontrollerende kontrol.

2.4. CFC-beskatning.

Det foreslås, at der indføres en værnsregel, hvorefter grønlandske datterselskaber skal medregne overskud, der er optjent af et datterselskab i et lavskatteland. Reglerne skal modvirke, at koncernen flytter sine mobile indkomster fra Grønland til lande med væsentlig lavere selskabsskat, og dermed udhuler selskabsskattegrundlaget. Tilsvarende regler findes i en lang række andre lande. Disse regler kaldes normalt CFC-regler, regler om beskatning af **C**ontrolled **F**oreign **C**ompanies (kontrollerede udenlandske selskaber).

CFC-reglerne skal tillige finde anvendelse for fysiske personer samt for grønlandske selskaber med faste driftssteder i udlandet.

CFC-reglerne skal forhindre, at mobile indkomster placeres i udlandet for at opnå skattemæssige fordele. CFC-indkomsten udgøres derfor af de indkomstarter, som det må anses for nemt at kunne placeres uden for Grønland. Det drejer sig blandt andet om renter, kursgevinster på værdipapirer, udbytter, aktieavancer, visse royalties samt indtægter ved finansiel leasing.

Det foreslås, at grønlandske moderselskaber, fonde og fysiske personer skal beskattes af CFC-indkomsten fra udenlandske datterselskaber hvis afkast beskattes væsentligt lavere end efter grønlandske regler, hvis datterselskabets finansielle aktiver gennemsnitlig udgør mere end 10 procent af selskabets samlede aktiver.

Datterselskaber er defineret som selskaber, hvor det grønlandske moderselskab direkte eller indirekte ejer mindst 50 procent af aktiekapitalen i datterselskabet eller råder over mere end 50 procent af stemmerne.

Ved opgørelsen af det beløb, som det grønlandske moderselskab skal medregne ved indkomstopgørelsen, anvendes de almindelige grønlandske skatteregler. Moderselskabet beskattes kun af CFC-indkomsten. Hvis datterselskabet har anden indkomst, medregnes denne indkomst ikke i moderselskabets indkomst.

Der medregnes alene CFC-indkomst optjent i den periode, hvor moderselskabet kontrollerer eller har væsentlig indflydelse på datterselskabet. Der medregnes derfor ikke den del af eventuelle avancer, der hidrører fra tiden forud for opnåelse af kontrol eller væsentlig indflydelse.

Moderselskabet får nedslag for udenlandske skatter, som datterselskabet betaler af CFC-indkomsten.

2.5. Ikrafttrædelse.

Det foreslås, at bestemmelserne omkring transfer pricing, tynd kapitalisering og CFC-beskatning skal have virkning fra og med den 1. maj 2007. Da der her er tale om værnsregler mod aggressiv skatteplanlægning findes det ubetænkeligt at foreslå, at reglerne skal træde i kraft fra den dato, hvor forslaget blev sendt i høring.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

En ophævelse af sambeskatningen for ægtepar vil medføre, at alle ægtepar i stedet for én selvangivelse skal udfylde 2 selvangivelser, nemlig én per ægtefælle. Dette medfører, at skatteforvaltningen skal ligne cirka 7.600 flere selvangivelser, svarende til en stigning i antallet af selvangivelser med cirka 19 procent.

Der skal således udsendes cirka 7.600 flere selvangivelser end tidligere og et tilsvarende antal slutopgørelser.

Da det forventes, at Skattedirektoratet i 2008 kan introducere den fortrykte selvangivelse, vil dette kunne kompensere for det øgede antal selvangivelser.

Samlet set vurderes det således, at en ophævelse af sambeskatningen af ægtepar vil være udgiftsneutral for landskassen.

Armslængdeprincippet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og dermed adgangen til at foretage skattemæssige korrektioner foreslås lovfæstet. Hermed forhindres et provenutab, hvis størrelse er vanskeligt at vurdere.

For så vidt angår de foreslåede regler om tynd kapitalisering og CFC- beskatning foreligger der ikke oplysninger, der gør det muligt at skønne over, i hvilket omfang grønlandske selskaber vil blive omfattet af forslaget. Det vurderes dog kun at være tilfældet i meget begrænset omfang, således at forslagets umiddelbare provenuvirkning vil være tilsvarende begrænset. På længere sigt vil forslagene modvirke en udhuling af det grønlandske skattegrundlag og dermed forhindre et utilsigtet provenutab.

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets lovfæstelse af armslængdeprincippet vil ikke medføre nævneværdige erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervsvirksomhederne.

Lovforslagets regler om tynd kapitalisering og CFC-beskatning skønnes alene at berøre et meget begrænset antal selskaber, som normalt indgår i koncerner, der er bekendt med problemstillingen vedrørende tynd kapitalisering og CFC-beskatning fra andre landes skatteregler. Den administrative belastning for virksomhederne skønnes derfor at være begrænset.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Alle ægtepar skal fremover udfylde 2 selvangivelser. Lovændringen vil omfatte cirka 7.600 ægtepar. Ægtepar skal fremover sikre, at kapitalindkomst og kapitaludgifter påføres den rette ægtefælles selvangivelse. I tilfælde, hvor det ikke kan afgøres, hvem af ægtefællerne kapitalindkomst eller kapitaludgift vedrører, skal hver ægtefælle medregne halvdelen.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre

Lovforslaget har ikke rigsfællesskabs- eller selvstyreaspekter.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt til høring i alle Hjemmestyrets direktorater, KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), ILIK, Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat (NUSUKA), Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK), Atorfillit Kattuffiat (AK), KNAPK, Savaatillit Peqatigiit, ASG, Deloitte og Grønlands Revisionskontor og Grønlands Ligestillingsråd.

Høringssvarene har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Modtagne høringssvar Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK), KANUKOKA, ILIK, Deloitte, Grønlands Revisions Kontor, Atorfillit Kattuffiat (AK), Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat (NUSUKA), Råstofdirektoratet, Familiedirektoratet, Direktoratet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, Direktoratet for Erhverv og Direktoratet for Sundhed et tilstillet Skatte- og Afgiftsudvalget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at ægtefæller skal opgøre deres skattepligtige indkomst hver for sig. Hver ægtefælle vil således særskilt modtage en selvangivelse og en slutopgørelse.

Til stk. 2

Ægtefæller skal opgøre deres skattepligtige indkomst efter samme regler, som gælder for enlige skattepligtige, med mindre andet følger af lovgivningen.

Hvorvidt ægtefællerne kan anses for at være samlevende i skattemæssig henseende, afgøres ved en fortolkning af § 4, stk. 3-6. Disse bestemmelser afgrænser spørgsmålet i negativ forstand, idet de beskriver, hvornår samlivet i skattemæssig henseende anses for at være ophævet.

Til stk. 3

Ved separation eller skilsmisse anses samlivet skattemæssigt for ophævet på tidspunktet for separationen eller skilsmissen, det vil sige datoen for bevillingen eller dommen. Er afgørelsen truffet ved dom, er datoen for kredsrettens dom afgørende, medmindre dommen ankes og der ikke gives separation eller skilsmisse ved Grønlands Landsrets dom. Dette indebærer, at ægtefæller ikke har været samlevende i skattemæssig forstand i hele indkomståret, hvorfor ægtefællerne bliver beskattet som ugifte i dette indkomstår med tilbagevirkende kraft fra indkomstårets begyndelse.

Til stk. 4

Hvis samlivet ophæves uden separation eller skilsmisse, anses samlivet skattemæssigt for ophævet med udgangen af det indkomstår, i hvilket ophævelsen af samlivet har fundet sted. Ægtefællerne anses således som samlevende i skattemæssig forstand i hele det indkomstår, hvori samlivet er ophævet.

Hvorvidt samlivet ved faktisk adskillelse anses for ophævet, beror på en konkret vurdering, men som udgangspunkt skal samlivet være ophævet som følge af en uoverensstemmelse mellem ægtefællerne. Samlivet anses derfor som udgangspunkt ikke for ophævet, hvis ægtefællerne lever faktisk adskilt som følge af deres erhverv, fordi adskillelsen ofte vil være af midlertidig karakter. Det samme gør sig gældende, hvis den ene ægtefælle afsoner en længerevarende anstaltsanbringelse.

Opholder den ene ægtefælle sig på alderdomshjem, anses samlivet for ophævet i skattemæssig henseende, uanset om alderdomshjemmet er beliggende i umiddelbar nærhed af ægtefællernes tidligere fælles bopæl. Opholder begge ægtefæller sig på samme alderdomshjem, anses de for samlevende i skattemæssig henseende, også selv om de bor på hver sit værelse.

Til stk. 5

Genoptages samlivet efter separation eller efter samlivsophævelse, anses samlivet skattemæssigt for genoptaget på tidspunktet for samlivets genoptagelse.

Til stk. 6

Samlivet ophører skattemæssigt desuden, hvis den fulde skattepligt til Grønland ophører for én af ægtefællernes vedkommende.

Til nr. 2

Til § 4a

Til stk. 1

Det foreslås, at indkomst vedrørende driften af en erhvervsvirksomhed altid skal beskattes hos den ægtefælle, som driver erhvervsvirksomheden.

Det er således uden betydning, om erhvervsvirksomheden eller de aktiver, som benyttes i driften, tilhører den anden ægtefælles bodel eller særeje.

Deltager ingen af ægtefællerne i driften af erhvervsvirksomheden, fordi der for eksempel er tale om kommanditistanparter eller bortforpagtning af en restaurant, skal indkomsten vedrørende denne erhvervsvirksomhed beskattes hos den ægtefælle, som ifølge ægteskabslovgivningens regler har rådighed over erhvervsvirksomheden, jf. § 4b.

Deltager begge ægtefæller i driften af erhvervsvirksomheden, er det den ægtefælle, der i overvejende grad driver erhvervsvirksomheden, som skal beskattes af indkomsten vedrørende denne erhvervsvirksomhed. Ved afgørelsen heraf skal der henses til, hvem af ægtefællerne der i kraft af sin arbejdsindsats og eventuelt uddannelse varetager virksomhedens daglige drift.

Til stk. 2

Ægtefællerne kan indgå en lønftale, der sikrer, at den deltagende ægtefælle aflønnes i overensstemmelse med sine kvalifikationer og arbejdsindsats.

Ved lønfastsættelsen kan ægtefællerne tage hensyn til de forhold og vilkår, som i øvrigt gælder på arbejdsmarkedet.

Ægtefællerne kan i den forbindelse tage udgangspunkt i følgende kriterier:

- 1) Den pågældende faggruppes overenskomstmæssige løn.
- 2) Ægtefællernes aflønning i tidligere tilsvarende beskæftigelse i anden virksomhed.
- 3) Faggruppens generelle beskæftigelsessituation. Er der for eksempel mangel på den pågældende type arbejdskraft, vil en højere aflønning være acceptabel også i ægtefællens erhvervsvirksomhed.
- 4) Aflønning af andre ansatte i erhvervsvirksomheden.

Ved lønftale har den ægtefælle, der i overvejende grad driver erhvervsvirksomheden status som arbejdsgiver med de pligter, der følger af landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltning af skatter. Det vil sige de pligter, der er pålagt arbejdsgiveren som indeholdelsespligtig samt pligt til hvert år uden opfordring at give skatteforvaltningen oplysning om udbetalt eller godskrevet løn, gratiale, provision med videre samt identifikation af indkomstmodtageren. Lønftalen kan alene tillægges skattemæssig virkning, hvis arbejdsgiverægtefællen indeholder og indbetaler A-skat og arbejdsmarkedsafgift. Det er uden betydning, om arbejdstagerægtefællen har viden om den manglende indeholdelse eller indbetaling.

I forbindelse med lønindeholdelse efter § 101 skal det løntilbageholdte beløb være afregnet, før godskrivning for lønmodtagerægtefællen kan finde sted.

Arbejdsgiverægtefællen skal indsende lønoplysningseddelen for ægtefællen ved årets udgang.

Til stk. 3

Hensigten med bestemmelsen er at gøre det muligt for ægtefæller at vælge en skattemæssig behandling af resultatet fra en erhvervsvirksomhed, som de driver i fællesskab, således at det i videst muligt omfang svarer til den skattemæssige behandling af ehvervsfællesskaber, hvor der ikke er interessefællesskab mellem deltagerne.

Det er en betingelse for anvendelsen af den friere fordelingsregel, at begge ægtefæller aktivt deltager i erhvervsvirksomhedens drift. Hvis ingen af ægtefællerne deltager aktivt i erhvervsvirksomheden, beskattes over- eller underskud hos den ægtefælle, der har rådighed over erhvervsvirksomheden.

Det er endvidere en betingelse, at begge ægtefæller hæfter i samme omfang for erhvervsvirksomhedens forpligtelser. Derved bærer begge ægtefæller en økonomisk risiko i relation til erhvervsvirksomheden, hvilket understreger partnerskabet mellem

ægtefællerne. Tilsvarende gælder for 2 personer, der driver erhvervsvirksomhed sammen. Eksempelvis hæfter to interessenter i et interessentskab, jf. praksis og litteraturen, personligt solidarisk og direkte for erhvervsvirksomhedens forpligtelser.

Den omstændighed, at der her er tale om ægtefæller, der driver erhvervsvirksomhed sammen, betyder, at der ikke altid – som det typisk er tilfældet, når personer uden interessefællesskab driver erhvervsvirksomhed sammen, er oprettet en interessentskabskontrakt eller lignende, og at erhvervsvirksomheden ikke nødvendigvis ejes i fællesskab.

For ikke at afskære ægtepar, der ønsker at drive erhvervsvirksomhed sammen uden formel indbyrdes aftale og uden fælles ejerskab, fra at anvende bestemmelsen, stilles der hverken krav om, at samarbejdet er formaliseret gennem en interessentskabskontrakt eller lignende, eller om at begge ægtefæller skal være ejere af erhvervsvirksomheden.

Til gengæld skal ægtefællerne – for at kunne fordele resultatet som ligeværdige parter – på anden måde end ved fælles deltagelse i interessentskab eller lignende hæfte som ligeværdige partnere. Det indebærer, at hvis kun den ene af ægtefællerne ejer erhvervsvirksomheden, kan bestemmelsen ikke anvendes, med mindre den anden ægtefælle hæfter i samme omfang for erhvervsvirksomhedens forpligtelser, eksempelvis gennem påtagelse af en kautionsforpligtelse.

Da det i en sådan situation vil være besværligt for ægtefællerne i ethvert tilfælde at tilkendegive overfor leverandører med videre, at begge hæfter for betalingen, vil det være tilstrækkeligt til at opfylde betingelsen, at der hæftes i samme omfang for virksomhedens kassekredit og banklån med videre og over for hovedleverandører.

Erhvervsvirksomhedens gæld til det offentlige sidestilles med gæld til hovedleverandører, således at anvendelsen af bestemmelsen kræver, at begge ægtefæller hæfter for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsafgift, som vedrører erhvervsvirksomheden. Ægtefæller som ikke i forvejen hæfter solidarisk for sådanne beløb, kan opfylde hæftelsesbetingelsen ved at indsende en erklæring til skatteforvaltningen om, at de begge hæfter solidarisk for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsafgift, som vedrører erhvervsvirksomheden.

Erklæringen, som skal være underskrevet af begge ægtefæller, vedlægges kopi af et tidligere udstedt GER-registreringsbevis, jf. landstingslov om Grønlands erhvervsregister.

Som bevis for registreringen af den ændrede hæftelse udskrives et registreringsbevis med samme GER-nummer, men med en supplerende oplysning om, at der hæftes efter § 4a, stk. 3. Hvis ægtefællerne ønsker at ophæve hæftelsen, skal dette ligeledes meddeles skatteforvaltningen. Der vil så blive udskrevet et nyt registreringsbevis med samme GER-nummer, men med sletning af den supplerende oplysning.

Den friere fordelingsregel, kan kun anvendes, hvis ægtefællerne hæfter i samme omfang for erhvervsvirksomhedens forpligtelser i hele indkomståret. Det er således

ikke tilstrækkeligt, at ægtefællerne hæfter i samme omfang på tidspunktet for udarbejdelsen af selvangivelsen eller på et senere tidspunkt, hvor ægtefællerne anmoder om at anvende reglen, jf. stk. 4. I det år virksomheden etableres eller ophører, skal der dog kun hæftes i samme omfang i den periode, hvor erhvervsvirksomheden er i drift.

Hæftelsesreglen skal være opfyldt ved indkomstårets begyndelse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at ægtefællerne på et tidspunkt efter indkomstårets begyndelse påtager sig at hæfte for erhvervsvirksomhedens forpligtelser tilbage fra indkomstårets begyndelse. Det er udelukkende den fælles drevne erhvervsvirksomheds forpligtelser, som ægtefællerne hæfter for i samme omfang. Hvis den ene ægtefælle har en anden erhvervsvirksomhed ved siden af – eksempelvis en udlejningsejendom – kræves det ikke, at ægtefællerne hæfter i samme omfang vedrørende denne erhvervsvirksomhed, heller ikke hvis ejendommen er udlejet til den fælles drevne erhvervsvirksomhed. Hvis udlejningsvirksomheden derimod er en del af den fælles drevne erhvervsvirksomhed, skal ægtefællerne også hæfte i samme omfang vedrørende ejendommen.

Til stk. 4

Ægtefællerne kan omgøre deres valg, hvis begge ægtefæller inden udløbet af indkomståret anmoder skatteforvaltningen herom.

Til § 4b

Ved ægtefællers indkomstopgørelse er det fordelingen af aktiver og passiver og de dertil knyttede indtægter og udgifter, som har størst interesse.

Det følger af bestemmelsen, at det er den af ægtefællerne som ifølge ægteskabslovgivningen har rådighed over formuegodet eller – for så vidt angår fradragsberettigede udgifter – hæfter for betalingen, som skal medtage de respektive indtægter og udgifter ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

En ægtefælle har ifølge ægteskabslovgivningen rådighed over sin bodel og eventuelle særeje, som er det, som den pågældende:

- 1) ejede ved ægteskabets indgåelse,
- 2) har modtaget under ægteskabet som arv, gave eller til sit personlige underhold, eller
- 3) under ægteskabet har indtjent eller anskaffet for sin indtjening,
- 4) eller det, der træder i stedet herfor.

En ægtefælle hæfter med sin bodel og sit eventuelle særeje – uanset særejets art – for de forpligtelser, der påhviler den pågældende, hvad enten disse er opstået før eller under ægteskabet.

Hvilken af ægtefællerne, der hæfter for en given fordring, afhænger således af, hvilken af ægtefællerne der har forpligtet sig overfor kreditor ved aftale, eller har gjort sig skyldig i et erstatningspådragende forhold.

Ægtefællernes selvangivne fordeling af aktiver og passiver tillægges ikke kun betydning i skattemæssig henseende, men også ved bedømmelsen af ejerforholdet i civilretlig henseende, som for eksempel i relation til kreditorer og i relation til en eventuel bodeling.

Dette betyder imidlertid ikke, at skattemyndighederne ikke kan undersøge ægtefællernes fordeling nærmere, såfremt ægtefællerne fra år til år foretager en væsentlig ændret fordeling af aktiver og passiver, og de dertil knyttede indtægter og udgifter. I disse tilfælde vil det ofte være nødvendigt for skattemyndighederne at sikre sig, at formueindtægter er selvangivet hos én af ægtefællerne, og at fradragberettigede udgifter ikke er medregnet hos begge ægtefæller.

Men også i tilfælde, hvor ægtefællerne et år foretager en væsentlig anden fordeling af formueindtægterne, og denne fordeling ikke er uden skattemæssig betydning, vil skattemyndighederne være berettiget til at ændre den selvangivne fordeling, således at den bliver i overensstemmelse m § 4b.

Vurderingen af, om et aktiv skal henføres til den ene eller den anden ægtefælles bodel eller eventuelt særeje, beror på en konkret bedømmelse af forholdet, hvor følgende momenter kan indgå:

- 1) Hvem fremstår som den formelle ejer af aktivet?
- 2) For så vidt angår fast ejendom, bil og båd er spørgsmålet, hvem der er registreret som ejer.
- 3) For så vidt angår andre aktiver kan det formelle ejerskab for eksempel fremgå af købekontrakten.
- 4) Hvem har finansieret aktivets erhvervelse?

Såfremt der ikke foreligger bevis for det formelle ejerforhold, eller det formelle ejerforhold har formodningen mod sig, fordi den pågældende ægtefælle ikke har haft de fornødne midler til rådighed, må skattemyndighederne undersøge, hvordan erhvervelsen er finansieret. Det kan for eksempel være, at aktivet er erhvervet ved arv eller som en gave, der er gyldigt overdraget.

Ved undersøgelse af ægtefællernes fordeling af aktiver og passiver skal skattemyndighederne være opmærksomme på, at ægtefæller ifølge ægteskabslovgivningens regler kan indgå bindende retshandler med hinanden.

Der er således intet til hinder for, at ægtefæller kan indgå en aftale om udlån, og at dette lån skal forrentes.

Hvorvidt skattemyndighederne kan tilsidesætte en sådan aftale, må bero på en konkret bedømmelse af aftalen og dens indhold. Såfremt det ikke kan afgøres, hvem af ægtefællerne et indkomstskattepligtigt beløb vedrører, skal hver af ægtefællerne medregne halvdelen, jf. 2. pkt. Denne regel finder også anvendelse i de tilfælde, hvor det er ægtefællerne, der er i tvivl om, hvem der ejer det pågældende aktiv, eller hvem den aktuelle gældspost påhviler.

Som udgangspunkt beregnes ægtefællernes skattepligtige indkomst efter tilsvarende regler, som gælder for enlige skattepligtige.

Til § 4c

Til stk. 1

Den ægtefælle, som anses for at være rette indkomstmottager i henhold til § 4a, skal medregne indkomsten vedrørende erhvervsvirksomheden ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst. Det er derfor også denne ægtefælle, som kan foretage de skattemæssige afskrivninger.

Til stk. 2

I det omfang en ægtefælle overfører eller overdrager et aktiv, som benyttes erhvervmæssigt, til erhvervmæssig benyttelse i den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed, skal den ægtefælle, der overdrager aktivet, ikke medregne en eventuel fortjeneste eller tab ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

Til gengæld succederer den ægtefælle, der får aktivet overført eller overdraget, i den anden ægtefælles skattemæssige stilling. Derfor kan ingen af ægtefællerne fradrage eventuelle omkostninger ved overdragelsen.

Til stk. 3

Overdrager ægtefællerne derimod varer til hinanden, som stammer fra erhvervsvirksomheden, betragtes overdragelsen som almindeligt køb og salg mellem uafhængige parter.

Til stk. 4

Sker der overgang fra en benyttelsesform til en anden ved overdragelsen eller overførslen af driftsmidler eller skibe, sidestilles overgangen med salg af det pågældende aktiv. Det samme gælder ved ændring fra eller til delvis erhvervmæssig benyttelse.

Som salgssum eller købesum anvendes handelsværdien på det tidspunkt, hvor benyttelsen ændres. I øvrigt henvises der til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 30 af 1. december 2006 om skattemæssige afskrivninger med videre.

Til § 4d

Til stk. 1

Som udgangspunkt beregnes ægtefællernes indkomstskat separat på baggrund af deres skattepligtige indkomster.

Til stk. 2

Det foreslås, at såfremt en ægtefælles skattepligtige indkomst udviser et underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal dette underskud i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Fradraget sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres. Hvis der efter et sådant fradrag fortsat resterer et uudnyttet underskud, fremføres dette efter reglerne i § 30, stk. 1.

Ved overførsel af underskud mellem ægtefæller ses der ved opgørelsen af ægtefællernes skattepligtige indkomster bort fra indkomst, der beskattes i udlandet og ikke her i landet, jf. stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen gælder dog ikke for indkomst, hvor skatten af indkomsten nedsættes med fradrag i henhold til § 69.

Til § 4e

Hvis en gift person, der er samlevende med ægtefællen ved indkomståret udløb, ikke kan udnytte sit personfradrag fuldt ud, kan den uudnyttede del af personfradraget overføres til ægtefællen.

Et herefter uudnyttet personfradrag eller dele heraf kan ikke fremføres til anvendelse i efterfølgende indkomstår.

Til nr. 3

Som en konsekvens af forslaget om ophævelse af sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås det, at reglen om, at al skattepligt overgår til den længstlevende ægtefælle for hele det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, ophæves.

Ophævelsen medfører, at den længstlevende ægtefælle også i det indkomstår, hvor ægtefællen afgår ved døden, alene skal beskattes af sin egen indkomst, uanset om den længstlevende hensidder i uskiftet bo.

Bestemmelsen om, at den længstlevende ægtefælle indtræder i afdødes skattemæssige stilling opretholdes uændret. Den længstlevende ægtefælle succederer

herved i afdødes skattestilling, og overtager ligeledes eventuelle afskrivningsberettigede aktiver, og eventuelle skattemæssige afskrivninger skal anses som foretaget af den længstlevende ægtefælle.

Har afdøde anskaffet aktiver som led i sin næring eller i spekulationsøjemed, skal den længstlevende medregne fortjeneste eller tab ved salg af disse aktiver ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet omfang fortjenesten eller tabet skulle have været medregnes ved opgørelsen af afdødes skattepligtige indkomst, hvis salget var foretaget af denne.

Til nr. 4

Som en konsekvens af, at sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås ophævet, foreslås det, at bestemmelsen om, at afdødes skat i det indkomstår, hvori dødsfaldet finder sted, anses endeligt afgjort med betalingen af de foreløbige indkomstskattebeløb, når boet skiftes i forbindelse med dødsfaldet, udvides til også at omfattet tilfælde, hvor længstlevende overtager boet til hensidende i uskiftet bo.

Hovedreglen er således, at afdødes skat af indkomst i det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted er endelig afgjort med betalingen af de B-skatter, som forfaldt før dødsfaldet, eller de A-skatter, som skulle indeholdes af indtægter, der er indtjent før dette tidspunkt.

Til nr. 5

Det foreslås, at grænsen for hvornår skattemyndighederne kan forlange afsluttende ansættelse i forbindelse med et dødsfald hæves fra 4.000 kr. til 10.000 kr., og at grænsen for hvornår boet kan kræve afsluttende ansættelse hæves fra 500 kr. til 2.000 kr., idet disse grænser ikke har været hævet siden 1975.

Til nr. 6

For ikke at forringe de økonomiske vilkår for den længstlevende ægtefælle, som følge af den foreslåede ophævelse af sambeskatningen, foreslås det, at der for det indkomstår, hvori ægteskabet ophører ved den ene ægtefælles død, fortsat indrømmes den længstlevende et dobbelt skattefrit beløb for B-indkomst.

Til nr. 7

For ikke at forringe de økonomiske vilkår for længstlevende ægtefælle, søm følge af den foreslåede ophævelse af sambeskatningen, foreslås det, at der for det indkomstår, hvori ægteskabet ophører ved den ene ægtefælles død, fortsat indrømmes den længstlevende et dobbelt standardfradrag.

Til nr. 8

Da sambeskatningen mellem ægtefæller foreslås ophævet, foreslås det at det skal være en betingelse for at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ses bort fra gaver mellem ægtefæller, at de er samlevende.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring, idet regler om transfer pricing med videre foreslås i en selvstændig ny § 36a.

Til nr. 10

Til § 36a

Til stk. 1

Kravet om anvendelse af pris og vilkår for de kontrollerede transaktioner ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i overensstemmelse med, hvad der kunne have været opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter, omfatter skattepligtige, der:

- 1) kontrolleres af fysiske eller juridiske personer eller
- 2) kontrollerer juridiske personer, eller
- 3) er koncernforbundet med en juridisk person, eller
- 4) har fast driftssted i udlandet, eller
- 5) er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med fast driftssted i Grønland.

Omfattet af bestemmelsen er både fysiske og juridiske personer. Dette vil sige, at såvel fysiske personer, der er aktionærer eller anpartshavere, som fysiske personer, der driver personligt ejet virksomhed, er omfattet. Tilsvarende gælder, at interessenter og kommanditister er omfattet, da hver interessent og kommanditist beskattes af sin andel af resultatet. For så vidt angår juridiske personer drejer det sig om aktie-, anparts- og andelsselskaber samt foreninger, fonde med videre.

Den angivne kreds tilsigter at omfatte alle de generelle interessefællesskaber inden for erhvervsforhold. Der kan imidlertid være konkrete situationer, hvor eksempelvis en værdiansættelse mellem 2 parter, der ikke har skattemæssigt modstridende interesser. Ifølge praksis kan skattemyndighederne i sådanne situationer korrigere eksempelvis en værdiansættelse, der er begrundet i parternes konkrete

interessesammenfald, eller en fordeling af en overdragelsessum begrundet i parternes konkrete interessesammenfald. Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre denne praksis.

De i bestemmelsen omhandlede kontrollerede transaktioner omfatter alle forbindelser mellem parterne. Til eksempel kan nævnes levering af tjenesteydelser, låneforhold, overførsel af aktiver, immaterielle aktiver, der stilles til rådighed med videre.

For så vidt angår transaktioner mellem et fast driftssted i Grønland og et hovedkontor i udlandet eller et fast driftssted i udlandet og et grønlandsk hovedkontor, vil alene de transaktioner, som skal ske på armslængde vilkår, være omfattet.

Såfremt der mellem 2 interesseforbundne parter er etableret et rentefrit lån, der ikke ville have været etableret på tilsvarende vilkår, såfremt parterne havde været uafhængige, vil skattemyndighederne kunne fastsætte en rente svarende til markedsrenten. Långiver vil derefter blive beskattet af den pågældende renteindtægt og låntager vil få et tilsvarende rentefradrag. Låntager har imidlertid modtaget en rentefordel ved ikke at skulle betale rente. Såfremt der eksempelvis er tale om et låneforhold mellem 2 selskaber, hvor moderselskabet er långiver, vil denne rentefordel være at betragte som et skattepligtigt tilskud.

Selskaber, foreninger og fonde med videre, der efter grønlandske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller er foreningsvedtægt, sidestilles med juridiske personer.

Formålet med bestemmelsen er, at sammenslutninger, der over for omverdenen fremtræder som en samlet enhed, skal være omfattet af bestemmelserne. Bestemmelserne skal derimod ikke omfatte situationer, hvor uafhængige parter i fællesskab (sameje) ejer en juridisk person, når parterne optræder hver for sig i forhold til omverden og den enkelte partner direkte er medejer af andelene i den juridiske person.

Ved selskabsretlige regler menes såvel lovregler, såsom aktieselskabslovens regler om kommanditaktieselskaber (partnerselskab), som deklatoriske regler formuleret af den juridiske teori på grundlag af domspraksis, for eksempel reglerne om kommanditselskaber og interessentskaber. Selskabsretlige regler kan tillige være udenlandske lovregler, som for eksempel den engelske lov "The Limited Partnerships Act 1907", som fastlægger rammerne for et Limited Partnership, der på mange måder minder om et kommanditselskab i dansk ret.

På de områder, hvor der ikke er selskabsretlig lovgivning, er selskabsaftalen og foreningsvedtægten grundlaget for den løbende regulering af selskabsdeltagernes indbyrdes forhold. Det er normalt også det afgørende retsgrundlag i forhold til omverdenen, medkontrahenter og myndigheder.

Selskabet med videre vil være omfattet af bestemmelsen, uanset om selskabsaftalen er skriftlig eller mundtlig. Der stilles således ingen formkrav til selskabsaftalen.

Bestemmelsen medfører, at partnerselskaber, kommanditselskaber og interessentskaber samt lignende grønlandske eller udenlandske selskaber omfattes af bestemmelsen, selvom selskaberne ikke anses for at være selvstændige skattesubjekter. Foreninger, som ikke er selvstændige skattesubjekter, vil ligeledes blive omfattet af bestemmelserne, når foreningen har kontrol med juridiske personer.

Til stk. 2

Det er en betingelse, at den skattepligtige enten kontrolleres af fysiske eller juridiske personer eller kontrollerer juridiske personer. Ved kontrol forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder.

Et moderselskab anses for at kontrollere et datterselskab, hvis det enten direkte eller indirekte ejer mere end 50 procent af aktiekapitalen eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 procent af stemmerne. Det er således uden betydning, om det er moderselskabet selv, der ejer aktiekapitalen i det pågældende udenlandske datterselskab. Kontrolbetingelsen kan være opfyldt, selvom der i en koncern er indskudt et eller flere selskaber mellem moderselskabet, og det selskab som udløser CFC-beskatningen.

Ved bedømmelsen af, om moderselskabet anses for at kontrollere datterselskabet, medregnes også aktie- og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber (herunder søsterselskaber), af personlige aktionærer og deres nærtstående eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående med videre eller af fonde eller truster stiftet af disse.

Det er kun aktie- og stemmerettigheder fra personlige aktionærer, som alene eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af disse personer eller en fond eller trust stiftet af førstnævnte fond kontrollerer det grønlandske moderselskab, der skal medregnes ved afgørelsen af, om selskabet kontrollerer det udenlandske datterselskab. Som nærtstående anses den personlige aktionærs ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Der foreligger kontrol med et udenlandsk datterselskab, D1, på baggrund af moderselskabets, M, ejerandel, hvis M alene eller i fællesskab med et andet datterselskab, D2, ejer mere end 50 procent af aktiekapitalen i D1.

Der skal alene tages hensyn til den del af datterselskabets aktier, som det ikke selv besidder. Det vil sige, at der skal ses bort fra datterselskabets beholdning af egne aktier.

Hvis ikke M ejer hele aktiekapitalen i D2, er det den forholdsmæssige del af D2's aktier i D1, der svarer til M's ejerandel, der skal medregnes. Det vil sige, at hvis M ejer 80 procent af aktiekapitalen i D2, og D2 ejer 80 procent af aktiekapitalen i D1, så vil M blive anset for at have kontrol med D1 på baggrund af 64 procent (80 procent af 80 procent) af aktiekapitalen i D1.

Hvis M ejer 70 procent af aktiekapitalen i D2, og D2 ejer 70 procent af aktiekapitalen i D1, så vil M ikke blive anset for at have kontrol med D1 på baggrund af ejerandelen, idet 70 procent af 70 procent udgør 49 procent.

Kontrol på baggrund af stemmerne foreligger i tilfælde, hvor moderselskabet enten alene eller gennem kontrollerede selskaber eller sammen med andre kontrollerede selskaber råder over mere end 50 procent af stemmerne.

I tilfælde, hvor M besidder stemmeretterne i D1 indirekte, det vil sige tilfælde, hvor der mellem M og D1 er indskudt et yderligere datterselskab D2, er det afgørende, om M kontrollerer D2 og derved kan bestemme, hvordan D2 anvender sine stemmeretter i D1. Råder M over mere end 50 procent af stemmerne i D2, så medregnes alle D2's stemmeretter ved bedømmelsen af, om M kontrollerer D1.

I tilfælde, hvor M råder over 70 procent af stemmerne i D2, og D2 råder over 70 procent af stemmerne i D1, vil M blive anset for at opfylde kontrolbetingelsen på baggrund af stemmeretter i forhold til D1.

Der skal tages hensyn til eventuelle begrænsninger i andre aktionærers adgang til at anvende stemmerne. Hvis der for eksempel er indgået en aktionæroverenskomst, der begrænser visse aktionærers muligheder for at udnytte deres stemmeretter, eller hvis stemmeretten knyttet til visse aktier er suspenderet, skal dette indgå i vurderingen af, om M råder over mere end 50 procent af stemmerne i D1.

Hvis eksempelvis M i henhold til stemmeværdien, jf. D1's vedtægter, kun råder over 45 procent af stemmerne, og én eller flere af de øvrige aktionærer i D1 helt eller delvis via en aktionæroverenskomst har afstået fra at gøre deres stemmeretter gældende, så kan M anses for at have kontrol med D1. Det er således andelen af aktive stemmeretter, der er afgørende.

Med indirekte er angivet, at aktieandele og stemmerettigheder ejet gennem grønlandske eller udenlandske selskaber også indgår i vurderingen af, om der er tale om kontrol.

Bestemmelsen skal finde anvendelse, selv om eksempelvis kapitalfonde administreres af forskellige administratorer, når administratorerne har lavet en aftale om fælles ledelse af et fællesejet selskab. Det foreslås derfor, at når det skal bedømmes, om en kapitalfond har kontrol med et selskab, medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere med hvem, kapitalfonden har en aftale om udøvelse af kontrol. Samtidig foreslås det, at bestemmelsen ligeledes skal gælde for selvstændige skattesubjekter så som

aktieselskaber. Transfer Pricing reglerne vil derfor få virkning, hvis to selskaber har aftalt fælles kontrol med et selskab, som de ejer (50/50).

Det vil bero på en konkret vurdering af den foreliggende aftale om der foreligger udøvelse af fælles kontrol. I denne vurdering kan indgå, om aftalen medfører:

- fælles råden over flertallet af stemmerettigheder,
- fælles udnævnelse eller afsættelse af et flertal af medlemmerne i selskabets øverste ledelsesorgan eller
- fælles kontrol over selskabets driftsmæssige og finansielle ledelse.

Deltagerne i en fælles investering vil typisk aftale fælles retningslinier på en række områder, for eksempel i form af en aktionæroverenskomst. Dette kan eksempelvis være:

- Krav om minimumsinvestering/ejerandel og eventuelt om deltagelse i fremtidige kapitalforhøjelser for at finansiere yderligere opkøb.
- Ret til at kunne kræve at sælge på samme vilkår som en sælgende aktionær og pligt til at skulle sælge på samme vilkår som en sælgende aktionær (såkaldt along & drag along).
- Enighed om den fælles strategi med investeringen (investeringshorisont, eventuel foretrukken exit-måde).
- Aftale om fælles udpegning af bestyrelsesmedlemmer og bestyrelsens virke (bestemmelser, som typisk forekommer i bestyrelsens forretningsorden om møder, quorum, flertalsregler, krav til kvalificerede flertal i visse beslutninger med videre).

En aktionæroverenskomst er ikke i sig selv tilstrækkelig til at fastslå, at der er indgået en aftale om udøvelse af fælles kontrol. Visse aktionæroverenskomster indeholder eksempelvis bestemmelser om forkøbsret ved salg og begrænsninger i pantsætningsadgangen. Sådanne bestemmelser medfører ikke i sig selv, at der udøves fælles kontrol.

Til stk. 3

De foreslåede regler omfatter endvidere skattepligtige, der er koncernforbundne med en juridisk person.

Som koncernforbundne selskaber anses selskaber og foreninger med videre;

1) hvor samme aktionærkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 procent af aktiekapitalen i hvert selskab,

2) direkte eller indirekte råder over mere end 50 procent af stemmerne i hvert selskab.

Kontrol, der overstiger 50 procent kan for eksempel foreligge i forbindelse med aktionæroverenskomster.

Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab via andre selskaber, hvori den pågældende aktionærkreds ejer mere end 50 procent af aktiekapitalen. Tilsvarende forstås ved indirekte kontrol stemmeret via andre selskaber, hvori den pågældende aktionærkreds råder over mere end 50 procent af stemmerne.

Ved opgørelse af stemmeandele ses bort fra stemmer, som alene er opnået ved stemmeretsoverdragelse i forbindelse med erhvervet sikkerhed i aktier. Hvis et selskab har sikret et mellemværende med et andet selskab med pant i debtors aktier, anses selskaberne dermed ikke for koncernforbundne alene på grundlag af den stemmeret, som kreditor eventuelt kan opnå i forbindelse med pantsætningen.

Det præciseres, at der ved opgørelsen af stemmeandele ses bort fra stemmer, som alene er opnået ved stemmeretsoverdragelse i forbindelse med erhvervet sikkerhed i aktier, idet pantthaver trods stemmeretten ikke ejer disse aktier.

En forening kan i sagens natur ikke ejes af hverken fysiske eller juridiske personer, men en fysisk eller juridisk person kan kontrollere en forening gennem foreningens vedtægtsbestemmelser eller gennem aftaler med andre medlemmer. En sådan kontrol med en udenlandsk forening kan medføre CFC-beskatning. Det er alle former for selvstændige juridiske personer, der efter grønlandske regler kvalificeres som selvstændige skattesubjekter, der kan medføre CFC-beskatning.

Til stk. 4

Ved bedømmelsen af, om en person kontrollerer et selskab medregnes også aktier og stemmeandele, som besiddes af nærtstående, herunder fonde eller trusts, som er stiftet af disse.

Til stk. 5

En fysisk eller juridisk person anses for udenlandsk, hvis personen er hjemmehørende i en fremmed stat, Danmark eller Færøerne, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor Grønland eksempelvis har givet afkald på beskatningsretten til fordel for det land, hvori selskabet har sit hovedsæde, det vil sige det land hvorfra den effektive ledelse sker.

Til stk. 6

Det foreslås, at ved ændringer i ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår. Denne adgang finder anvendelse for en kontrolleret

transaktion omfattet af § 36 b, såfremt den pågældende udenlandske skattemyndighed foretager en beskatning, der er i overensstemmelse med de priser og vilkår, der er lagt til grund ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1.

Såfremt et moderselskab har ydet et datterselskab et rentefrit lån, og der efter stk. 1 er fastsat en rente på armslængde vilkår, vil korrektionen efter stk. 1 indebære, at moderselskabet beskattes af dette rentebeløb, og datterselskabet får et tilsvarende rentefradrag. Datterselskabet vil imidlertid efter gældende grønlandsk praksis tillige blive beskattet af et tilskud fra moderselskabet. Dette tilskud svarer til den sparede rente, der ikke er betalt til moderselskabet. Såfremt datterselskabet ønsker at undgå denne sekundære justering af den skattepligtige indkomst, kan datterselskabet i medfør af bestemmelsen forpligte sig til betaling af det i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte rentebeløb til moderselskabet.

Såfremt moderselskabet er et udenlandsk selskab, vil den kontrollerende transaktion være omfattet af § 36b. Det grønlandske datterselskabs mulighed for at undgå den sekundære justering i form af et tilskud er derfor betinget af, at skattemyndighederne i det land, hvor moderselskabet er hjemmehørende, beskatter moderselskabet af det i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte rentebeløb.

En sekundær justering betyder, at man justerer for det forhold, at der ikke er sket betaling svarende til den pris, der er fastsat i overensstemmelse med armslængde princippet. Betegnelsen "sekundær justering" anvendes tillige af OECD i deres retningslinier for transfer pricing (Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations).

Såfremt den skattepligtige ønsker at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår, skal denne forpligtelse påtages i tilknytning til gennemførelsen af korrektionen efter stk. 1. En klage over korrektionen udskyder ikke tidspunktet for påtagelsen af betalingsforpligtelsen. Betalingsforpligtelsen har virkning fra det oprindelige transaktionstidspunkt, hvorfor der eksempelvis skal beregnes rente fra dette tidspunkt.

Til § 36 b

Til stk. 1

Kravet om afgivelsen af oplysninger om samtlige kontrollerede transaktioner omfatter skattepligtige der:

- 1) kontrolleres af udenlandske fysiske eller juridiske personer,
- 2) kontrollerer udenlandske juridiske personer,
- 3) er koncernforbundne med en udenlandsk juridisk person,

4) har et fast driftssted i udlandet, eller

5) er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med fast driftssted i Grønland.

Grønlandske selskaber med videre, der har lignende transaktioner med andre grønlandske selskaber med videre, det vil sige transaktioner i en "ren" grønlandsk koncern, skal ved en ligning af selskaberne kunne dokumentere, at priser og vilkår for kontrollerede transaktioner er fastsat på armslængde vilkår. Sådanne grønlandske selskaber er imidlertid ikke omfattede af de foreslåede regler, hvorfor de ikke skal afgive tilsvarende oplysninger i tilknytning til selvangivelsen, samt ikke, som udgangspunkt, skal udfærdige den skriftlige dokumentation samtidig med, at transaktionerne foretages.

Selvangivelsespligten (og dokumentationspligten) påhviler den skattepligtige, der har gennemført de kontrollerede transaktioner.

For så vidt angår transaktioner mellem et fast driftssted i Grønland og et hovedkontor i udlandet, eller et fast driftssted i udlandet og et grønlandsk hovedkontor, vil alene de transaktioner, som efter reglerne om opgørelsen af et fast driftssted skal ske på armslængde vilkår, være omfattet af de foreslåede regler i § 36b.

Oplysninger om art og omfang af de kontrollerede transaktioner skal afgives i tilknytning til selvangivelsen. Der er alene tale om summariske oplysninger. Der vil blive udarbejdet oplysningsfelter til selvangivelserne, hvor disse oplysninger skal angives. Oplysningerne tænkes angivet i grupper indeholdende eksempelvis varer, tjenesteydelser, finansiering med videre.

Oplysningerne vil være en hjælp til skattemyndighederne til at udvælge de virksomheder, der ønskes gjort til genstand for en nærmere undersøgelse. Det står virksomhederne frit for på dette stadium at indsende yderligere oplysninger, jf. stk. 2. Såfremt sådanne yderligere oplysninger af skattemyndighederne anses for tilstrækkelig fyldestgørende, kan efterfølgende undersøgelser undgås eller begrænses.

Til stk. 2

Ifølge bestemmelsen skal skattepligtige, der er omfattet af stk. 1 udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner.

Den skriftlige dokumentation skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter (armslængde vilkår).

Der er ikke i bestemmelsen nøjagtigt angivet, hvilken dokumentation, der skal udfærdiges af den enkelte skattepligtige. Dette er ikke muligt på grund af de store

forskelle i virksomhedernes struktur og aktiviteter. Endvidere er de skattepligtige som udgangspunkt selv bedst i stand til at vurdere, hvilken dokumentation der bedst viser, at priser og vilkår er fastsat på armslængde vilkår.

De skattepligtige skal som minimum redegøre for, hvorledes priser og vilkår for kontrollerede transaktioner rent faktisk er fastsat. Er pris og vilkår eksempelvis fastsat med udgangspunkt i tilsvarende priser og vilkår ved salg til uafhængige parter, skal dette angives og eventuelle afvigelser herfra begrundes. Såfremt den skattepligtige ikke har tilsvarende salg til uafhængige parter, og der endvidere ikke eksisterer sammenlignelige varer, kan en alternativ løsning være at se på koncernens nettoresultat. Dette nettoresultat fordeles indenfor koncernen efter de udførte funktioner. Den skattepligtiges andel i koncernens fortjeneste på den omhandlede vare skal med andre ord modsvare de funktioner, den skattepligtige har udført vedrørende den omhandlede vare.

De ovenfor nævnte eksempler svarer til OECD's retningsliniers fri markedspris metode og avancefordelingsmetoden.

Beregningen af de interne afregningspriser vil formentlig allerede i dag ikke afvige nævneværdigt fra de angivne retningslinier. I fremtiden skal beregningen således blot nedskrives.

Det vil endvidere i almindelighed blandt andet være hensigtsmæssigt at give oplysninger om:

- 1) De virksomheder, der er inddraget i de kontrollerede transaktioner,
- 2) arten af de pågældende transaktioner,
- 3) de funktioner, der udføres af de enkelte virksomheder (som for eksempel fabrikation, reklame, distribution, indkøb og så videre), og om
- 4) den skattepligtige eller forbundne virksomhed har sammenlignelige transaktioner med uafhængige virksomheder (ikke kontrollerede transaktioner).

Hvis oplysningerne om ovennævnte forhold ikke giver tilstrækkeligt grundlag for at vurdere den interne prisfastsættelse, vil det være nødvendigt at give supplerende oplysninger. Der kan for eksempel være tale om finansielle oplysninger, oplysninger om ændringer i handelsbetingelser eller genforhandling af gældende aftaler, oplysninger om den udenlandske virksomheds transaktioner med andre forbundne virksomheder, en liste over sammenlignelige virksomheder, der har lignende transaktioner med mere.

I en transfer pricing sag kan det være nyttigt at give oplysninger om hver enkelt virksomhed, der er involveret i den kontrollerede transaktion. Sådanne oplysninger kan være:

- 1) oversigt over virksomheden,

- 2) organisationsstrukturen,
- 3) ejerforholdene inden for koncernen,
- 4) omfanget af salg og resultater i de seneste år forinden transaktionen og
- 5) omfanget af den skattepligtiges kontrollerede transaktioner med udenlandske virksomheder.

Endvidere kan det være nyttigt at give oplysninger om prisfastsættelser, herunder om transaktionen er en del af en større aftale.

I de fleste tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at give oplysninger om den eller de metoder, der finder anvendelse i forbindelse med armslængdeprincippet. Der vil normalt være tale om en af de traditionelle transaktionsbestemte metoder (den fri markedsprismetode, videresalgprismetoden og kostpris plus avance metoden), men andre metoder kan også finde anvendelse. Det er som udgangspunkt de enkelte virksomheders egen vurdering, hvilken metode der er mest hensigtsmæssig i lyset af virksomhedens aktiviteter og forhold i øvrigt.

Skattemyndighederne bør kun kræve de nødvendige oplysninger og skal endvidere sikre, at virksomhederne ikke risikerer forretningshemmeligheder offentliggjort i forbindelse med deres opfyldelse af dokumentationspligten. I Grønland er virksomhederne beskyttet af de almindelige forvaltningsretlige regler om tavshedspligt. Det er hensigtsmæssigt, at skattemyndighederne og den skattepligtige samarbejder med henblik på at finde de vilkår for en kontrolleret transaktion, der er i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

De skattepligtige skal udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner. Denne opbevaringspligt gælder for 5 år. Dette svarer til den i bogføringsloven gældende opbevaringspligt.

Til stk. 3

Såfremt den skattepligtige ikke har udarbejdet dokumentation efter stk. 2, finder stk. 3 anvendelse, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner. Indsender den skattepligtige ikke den skriftlige dokumentation foreligger der ikke behørig selvangivelse hvorfor indkomstskatten kan forhøjes dog højst med 2.000 kr., , jf. § 19 i landstingslov om forvaltning af skatter.

Herudover kan selskabets skattepligtige indkomst ansættes skønsmæssigt af skatteforvaltningen.

Til § 36 c

Til stk. 1

Formålet med de foreslåede regler om tynd kapitalisering er at modvirke en vilkårlig flytning af skattetilsvaret fra Grønland til udlandet ved, at herværende datterselskaber af udenlandske koncerner finansieres på vilkår, som ikke gælder for resten af koncernen. Det sker ved at beskære datterselskabets fradragsret for renter og kurstab på gæld til den udenlandske ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber.

For at der kan blive tale om at anvende reglerne om fradragsbeskæring, skal en række betingelser være opfyldt. Der skal være tale om et selskab eller en forening omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3-14, som oppebærer lån fra udenlandske koncernforbundne selskaber, hvis gæld i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 2:1 ved udløbet af indkomståret.

I nr. 1 afgrænses de skattesubjekter, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Omfattet er herefter aktie- og anpartsselskaber, der er registreret som hjemmehørende i Grønland samt de foreninger, som er opregnet i § 1, stk. 1, nr. 3-14 (herefter datterselskaber), der er fuldt skattepligtige efter § 1.

Efter nr. 2 finder bestemmelsen anvendelse på et datterselskab, der oppebærer lån fra den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber. Den kontrollerende ejerkreds er defineret i § 36a. Den relevante kreds af långivere omfatter udenlandske fysiske personer, selskaber, fonde, trusts og dødsboer uden hensyn til, om den enkelte juridiske eller fysiske person med videre i henhold til de nævnte bestemmelser har kontrol med det grønlandske datterselskab. Deltagelse i ejerkredsen er tilstrækkelig.

Med hensyn til hvad der forstås ved en juridisk eller fysisk person henvises til bemærkningerne til § 36a, stk. 5. Det er uden betydning, om det udenlandske selskab kontrollerer det grønlandske datterselskab, igen er ejet af en grønlandsk aktionær. Det er ligeledes uden betydning, om den udenlandske långiver overhovedet har ejerandele i det låntagende selskab, hvis blot selskaberne er koncernforbundne.

Efter nr. 3 er det endelig en betingelse, at forholdet mellem datterselskabets gæld (koncernintern gæld og al anden gæld under ét) og dets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 2:1.

Fradragsbegrænsningen indebærer, at der ikke kan foretages fradrag for renteudgifter og kurstab på koncerninterne, udenlandske lån i det omfang, forholdet mellem datterselskabets gæld og dets egenkapital efter ydelsen af det koncerninterne lån målt ved indkomstårets udløb overstiger forholdet 2:1. Kurstab kan dog fradrages i kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår, jf. stk. 2

Til stk. 2

Det foreslås, at det skal være muligt at fradrage et kurstab i en eventuel kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår. For kurstab, der ikke senere kan modregnes, fortabes fradragsretten endeligt.

Ved også at inkludere kurstab kan visse rentetyper, der ikke omfattes af skatterettens snævre rentebegreb, eksempelvis "overskudsafhængige" renter, blive omfattet af bestemmelsen. Omfattet af bestemmelsen er endvidere en påtagelse af en forrentet gældsbyrde udbetalt til for eksempel kurs 95, som skal indfries efter en periode til kurs 100. Kurstab kan dog fradrages i kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår.

Gælden og egenkapitalen, der skal indgå ved beregningen af fradragsbeskæringen i et senere indkomstår, er gæld og egenkapital ved udløbet af det pågældende indkomstår, mens renteudgifter og kurstab er de faktiske renteudgifter og kurstab i det pågældende indkomstår. Der skal således hvert år vurderes, om der er grundlag for at beskære fradragsretten. Hvis datterselskabet i et senere indkomstår over for skattemyndighederne godtgør, at forholdet mellem selskabets samlede fremmedkapital og egenkapitalen ikke længere overstiger forholdet 2:1, finder fradragsbeskæringen ikke anvendelse i dette indkomstår.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen anses et lån fra 3. mand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, som et kontrolleret lån. Direkte sikkerhedsstillelse omfatter tilfælde, hvor for eksempel moderselskabet har kautioneret eller på anden måde garanteret for lånet. Der kan typisk være tale om en bank, der indskydes som formel långiver. Udtrykket indirekte sikkerhedsstillelse dækker de såkaldte back-to-back lån, hvor moderselskabet for eksempel aftaler med 3. mand, at denne skal yde datterselskabet et lån mod, at moderselskabet yder lån til 3. mand. Et back-to-back lån foreligger for eksempel også, hvor moderselskabets bank yder et lån til datterselskabet, samtidig med at moderselskabet indsætter et tilsvarende beløb i den långivende bank. Det er uden betydning, om den formelle långiver er hjemmehørende i Grønland eller i udlandet.

Lån, der ydes af en reelt uafhængig 3. mand, berøres ikke af bestemmelsen. Er der ydet både koncerninterne lån og lån fra en reelt uafhængig 3. mand, og kommer en beskæring af fradragsretten på tale, beskæres alene fradragsretten for koncerninterne lån, således at en beregnet beskæring alene reducerer fradraget på det koncerninterne lån. Ved fradragsbeskæringen sondres der ikke mellem, om der er tale om kontrollerende kontrol i større eller mindre grad. Bliver fradragsbeskæringen aktuel, gennemføres beskæringen af fradragsretten på renter og kurstab på lån fra udenlandske koncernforbundne selskaber uden hensyn til, om moderselskabet ejer for eksempel 60 procent eller 100 procent af datterselskabet. Fradragsbeskæringen sker både i låneåret og i senere indkomstår, hvor forholdet overstiger 2:1.

Til stk. 4

Fradragsretten på koncerninterne lån bortfalder dog ikke, såfremt selskabet godtgør, at en lignende finansiering findes hos samtlige koncerndeltagere eller hos samtlige ejere.

Til stk. 5

Det foreslås, at fradragsbeskæringen alene skal finde anvendelse, hvis den kontrollerede gæld overstiger 5 millioner kr., samt at fradragsbeskæringen, når den finder anvendelse, alene skal gælde for den del af den kontrollerede gæld, som skal omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved indkomstårets udgang udgør 2:1.

Fradragsbeskæringen indebærer, at der ikke er fradrag for renteudgifter eller kurstab vedrørende kontrolleret gæld, hvis selskabets eller foreningens egenkapital er nul eller negativ. Hvis derimod (en del af) den kontrollerede gæld konverteres til egenkapital, således at forholdet mellem fremmedkapitalen (gælden) og egenkapitalen ved indkomstårets udløb ikke overstiger 2:1, (det vil sige, at selskabets egenkapital kommer til at svare til mindst 33 1/3 procent af de samlede passiver), skal der ikke ske fradragsbegrænsning vedrørende den resterende del af den kontrollerede gæld.

Fradragsbeskæringen skal alene finde anvendelse for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital, for at fradragsbeskæringen kunne være undgået. Det vil sige, at selskabet stilles ens, hvad enten (en del af) den kontrollerede gæld konverteres til egenkapital eller ej.

En eventuel fradragsbeskæring skal først foretages for den koncerninterne kontrollerede gæld og dernæst for en eventuel kontrollerede gæld til 3. mand.

Til stk. 6

Den af bestemmelsen omfattede gæld inkluderer gæld i form af fordringer omfattet af § 17, stk. 1 og § 18, stk. 1 samt konvertible obligationer. I gælden indgår selskabets samlede gæld, såvel koncernintern gæld som gæld til uafhængig 3. mand. Omfattet er som udgangspunkt alle pengefordringer. Afgørende er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling af penge. Omfattet er således alle pengefordringer uanset art, herunder også obligationer, pantebreve og andre pengefordringer. Også rentefrie lån samt fordringer, der opstår ved kreditsalg og ved ganske kortvarige lejligheds lån uden sikkerhedsstillelse med videre, er omfattet.

Den for opgørelsen af forholdet mellem gæld og egenkapital relevante gæld, er den gæld, der foreligger ved udløbet af datterselskabets indkomstår. Gælden opgøres til kursværdien ved udløbet af indkomståret, jf. 2. pkt. Er gælden i fremmed valuta, foretages omregningen til danske kroner ligeledes ved udløbet af datterselskabets indkomstår.

I gældsposten fra årsregnskabet udelades hensættelser, afsat skat og udbytte, idet disse poster ikke er pengefordringer omfattet af § 17, stk. 1 og § 18, stk. 1's forstand.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastlægger nærmere regler for, hvorledes egenkapitalen skal opgøres.

Egenkapitalen opgøres ved indkomstårets udløb som værdien af samtlige aktiver opgjort til handelsværdien med fradrag af gæld.

I gældsposten fra årsregnskabet udelades hensættelser, afsat skat og udbytte, idet disse poster ikke er pengefordringer i kursgevinstlovens forstand.

Aktiver, der direkte eller indirekte er indskudt af den udenlandske kontrollerende ejerkreds, medregnes kun til egenkapitalen i det omfang, den forbliver i selskabet i mindst 2 år. Reglen modvirker, at den udenlandske ejerkreds for at få forholdet mellem gæld og egenkapital ned på eller under 2:1, umiddelbart før udløbet af datterselskabets indkomstår indskyder egenkapital, som så hjemtages primo det følgende indkomstår.

Konstateres det efterfølgende, at egenkapitalen indskudt af den udenlandske ejerkreds er forblevet i selskabet i mindre end 2 år, og medfører dette, at forholdet mellem gæld og egenkapital bliver større end 2:1 aktualiseres fradragsbeskæringen. Skatteansættelsen for de pågældende indkomstår skal da genoptages, idet selskabet dog i henhold til stk. 4 vil have mulighed for at påvise, at koncernen generelt har tilsvarende finansiering.

Til stk. 8

Hvis ejerkredsen kontrollerer flere koncernforbundne grønlandske datterselskaber, skal regelsættet i stk. 1-3, anvendes samlet på alle de grønlandske koncernforbundne grønlandske datterselskaber (konsolidering). Om de grønlandske datterselskaber er koncernforbundne afgøres efter § 36a, stk. 3. Ved koncernforbundne selskaber forstås selskaber og foreninger med videre, hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 procent af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 procent af stemmerne i hvert selskab.

Denne konsolidering af grønlandske koncernforbundne datterselskaber betyder, at forholdet mellem gæld og egenkapital i henhold til stk. 1, skal opgøres samlet.

Ved opgørelsen af forholdet mellem gæld og egenkapital i henhold til stk. 1, bortses der fra grønlandske selskabets aktier i andre selskaber, der indgår i den samlede opgørelse, samt gæld og fordringer mellem disse. Uden en supplerende regel som nævnt i stk. 4, ville en koncern ved at indskyde yderligere selskaber kunne udtynde kapitalen, samtidig med at forholdet mellem gæld og egenkapital opretholdes i det enkelte datterselskab (såkaldt kaskadeeffekt). Hvis for eksempel et udenlandsk moderselskab har finansieret et grønlandsk datterselskab D1 med en egenkapital på 1.000 og koncerninterne lån på 2.000, kan dette selskab etablere et selskab D2 med en egenkapital på 3.000, som muliggør koncerninterne lån på 6.000, mens der kan etableres et selskab D3 med en egenkapital på 9.000 med deraf følgende koncerninterne lån på 18.000. Alle lån er ydet af det udenlandske selskab. I hele kæden er kravet om forholdet 2:1 overholdt inden for det enkelte selskab.

Til stk. 9

Det foreslås i bestemmelsen, at værnet mod tynd kapitalisering også skal gælde for faste driftssteder af udenlandske selskaber og foreninger med videre Derved opnås der neutralitet i relation til den skattemæssige behandling af fradrag for renter og kurstab, der opstår i forbindelse med tynd kapitalisering, uanset om en aktivitet i Grønland drives via et grønlandsk selskab eller via et fast driftssted.

Ved opgørelsen af det faste driftsstedes egenkapital indgår alene værdien af aktiver og gæld, som har tilknytning til det faste driftssted.

Det præciseres, at vedrørende tynd kapitalisering af udenlandske selskabers faste driftssteder i Grønland, har det udenlandske selskabs hovedkontor stillet sikkerhed for lån fra 3. mand, når hovedkontoret hæfter for lånet. Lånet anses derfor for at være kontrolleret gæld.

Til § 36 d

Til stk. 1

Det foreslås, at der indføres en værnsregel, som skal fjerne de skattemæssige fordele ved at mobile indkomster, som for eksempel renter og udbytter, placeres i datterselskaber i lavskattelande. Et udenlandsk finansielt datterselskabs finansielle indkomst skal derfor medregnes ved det grønlandske moderselskabs indkomstopgørelse, hvis datterselskabet beskattes væsentligt lavere end efter grønlandske regler eller hvis beskatningen i væsentlig grad udskydes i forhold til grønlandske regler. Beskatningen kaldes CFC-beskatning (Controlled Foreign Company).

Det foreslås endvidere, at CFC-beskatningen kun gennemføres, hvis datterselskabets finansielle aktiver gennemsnitlig i indkomståret udgør mere end 10 procent af selskabets samlede aktiver. Der skal foretages en gennemsnitlig vurdering af aktivmassen i løbet af indkomståret. Det er således ikke tilstrækkeligt, at datterselskabet ved indkomstårets slutning modtager apportindskud af ikke-finansielle aktiver og derfor ved indkomstårets slutning har mindre end 10 % finansielle aktiver.

En forening kan i sagens natur ikke ejes af hverken fysiske eller juridiske personer, men en fysisk eller juridisk person kan kontrollere en forening gennem vedtægtsbestemmelser eller gennem aftaler med andre medlemmer.

Det er kontrollen med udenlandske selskaber og foreninger, der kan medføre, at der gennemføres CFC-beskatning. Det er alle former for selvstændige juridiske personer, der efter grønlandske regler kvalificeres som selvstændige skattesubjekter, der kan medføre CFC-beskatning.

Endelig foreslås det, at CFC-beskatningen kun gennemføres, såfremt det udenlandske selskab er lavt beskattet. Bedømmelsen af, om det udenlandske selskab

beskattes væsentligt lavere end efter grønlandske regler, beror på en konkret ligningsmæssig vurdering.

Ved bedømmelsen foretages først generel vurdering af, om det pågældende skattesystem samlet ligner det grønlandske. Hvis dette er tilfældet, foretages en konkret vurdering af, om det pågældende selskab på grund af dets særlige indkomstsammensætning og eventuelle særlige regler, der afviger fra det grønlandske, beskattes væsentlig lavere end grønlandsk beskatning.

Normalt vil et udenlandsk selskab blive anset for at være undergivet en beskatning, der ikke væsentligt afviger fra reglerne her i landet, hvis det beskattes med en procentsats på 22,5 procent eller derover, hvilket svarer til mindst $\frac{3}{4}$ af den grønlandske selskabsskatteprocent på 30.

Det er samtidig en betingelse, at reglerne for opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke adskiller sig væsentligt fra de grønlandske regler. Selskabet må således ikke være undergivet lempelige regler for eksempel for så vidt angår indkomstopgørelsen.

Ved vurderingen af selskabsskattesystemer, der bygger på en progressiv skala, ses der på skalaen i sin helhed, herunder grænserne for procentsatsen. Er datterselskabet undergivet et sådant skattesystem, vil det således ikke skifte "status" på grund af svingende indkomster.

Det anses som en væsentlig afvigelse, hvis den udenlandske selskabsbeskatning ikke er en egentlig indkomstbeskatning, men derimod for eksempel en beskatning i form af afgifter eller lignende, der opkræves uafhængig af indkomstens størrelse. Tilsvarende gælder for et skattesystem, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af formuen.

En samlet vurdering af et udenlandsk selskabsskattesystem indebærer, at det ikke kan udelukkes, at et udenlandsk selskabs beskatning, som på et givet tidspunkt kan beregnes til ikke at afvige fra den grønlandske beskatning af et tilsvarende selskab, dog alligevel ikke kan godkendes, idet det pågældende selskabsskattesystem er så afgørende forskelligt fra det grønlandske, at det ikke kan godkendes ud fra en overordnet betragtning.

Ændringer i det udenlandske selskabsskattesystem kan selvfølgelig bevirke, at afkast fra datterselskabet beliggende i det pågældende land herefter anses for beskattet væsentligt lavere end efter grønlandske regler.

Hvis den generelle vurdering af det pågældende skattesystem fører til, at det samlet set ligner det grønlandske, foretages en konkret vurdering af beskatningen af det pågældende selskab.

Denne vurdering bygger på, om selskabets særlige indkomstsammensætning og eventuelle særlige regler, der afviger fra de grønlandske regler, gør, at beskatningen

af det pågældende selskab som sådant er væsentligt lavere end grønlandsk beskatning.

Selskabets aktuelle skattebetaling til udlandet er ikke i sig selv afgørende for, om der er tale om en væsentlig afvigelse fra de grønlandske regler. Dette skyldes, at den aktuelle skattebetaling kan være påvirket af regler, der indebærer en udskydelse af skatten i lighed med de grønlandske regler om eksempelvis underskudsfremførsel, afskrivninger og lignende. Der må således foretages en vurdering af den forventede beskatning over flere år.

Det vil blandt andet sige, at hvis et udenlandsk datterselskab i flere år omfattes af særordninger i det pågældende land selskabsskatteregler, som bringer den samlede skat væsentligt under skatten for et tilsvarende selskab efter grønlandske regler, vil selskabet få status af lavt beskattet i denne periode.

Til stk. 2

Et selskab med videre anses for udenlandsk, hvis det ikke efter grønlandske regler anses for hjemmehørende her i landet. Et selskab med videre, der efter interne grønlandske regler anses for hjemmehørende her i landet, men som efter en af Grønland indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i udlandet, anses også for at være et udenlandsk selskab.

Til stk. 3

Det foreslås, at opgørelsen af datterselskabets finansielle aktiver foretages på baggrund af de regnskabsmæssige værdier. Dette gælder dog ikke immaterielle aktiver, som skal medregnes til handelsmæssige værdier. Dette skyldes, at immaterielle aktiver normalt ikke vil indgå med en regnskabsmæssig værdi, når der er tale om oparbejdede aktiver, ligesom værdistigninger på erhvervede immaterielle aktiver heller ikke afspejles i regnskabet.

Til stk.4

Hvis betingelserne for CFC-beskatning er opfyldt, så medregnes den forholdsmæssige del af datterselskabets indkomst, der svarer til moderselskabets største direkte eller indirekte aktiebesiddelse i den pågældende periode. Det er dog kun den del af datterselskabets finansielle indkomst, der vedrører perioden, hvor betingelsen for CFC-beskatning er opfyldt, der medregnes ved opgørelsen af moderselskabets indkomstopgørelse.

Det er kun andelen af et positivt resultat i datterselskabet, der medregnes ved moderselskabets indkomstopgørelse. Eventuelle underskud i datterselskabet kan ikke overføres til moderselskabet. Et sådant underskud kan alene fremføres til modregning i samme datterselskabs indkomst i de følgende 5 år, jf. stk. 6.

Datterselskabets indkomst opgøres over samme periode som moderselskabets regnskabsår. Hvis moderselskabet ikke ejer samtlige aktier i datterselskabet,

medregnes kun den del af indkomsten i datterselskabet, der forholdsmæssigt svarer til den af moderselskabet ejede andel af datterselskabet i løbet af moderselskabets indkomstår. Hvis moderselskabet erhverver eller afhænder aktier, anvendes den største andel i den pågældende periode.

Hvis ejerandelen i selskabet, der udløser CFC-beskatning, besiddes indirekte, eller ejerandelen besiddes ved en kombination af direkte eller indirekte besiddelse, opgøres ejerandelen efter samme princip, som anvendes ved bedømmelsen af, om der foreligger kontrol på baggrund af ejerandele, jf. ovenfor.

Sælges alle aktier eller så mange aktier, at moderselskabet ikke kontrollerer datterselskabet mere, medregnes kun indkomst optjent af datterselskabet for den periode, hvor moderselskabet havde kontrollen. Hvis betingelserne for CFC-beskatning kun er opfyldt en del af moderselskabets indkomstår, skal der aflægges et perioderegnskab for denne periode.

Til stk. 5

CFC-beskatningen skal som nævnt forhindre, at mobile indkomster placeres i udlandet for at opnå skattemæssige fordele. Der foretages derfor en opregning af de indkomstarter, som det må anses for nemt at kunne placere uden for Grønland. Det drejer sig om renter, kursgevinster på værdipapirer, udbytter fra udenlandske selskaber, aktieavancer, visse royalties samt indtægter ved finansiel leasing. Banker og forsikringsselskaber er typeeksempler på virksomheder, der driver virksomhed med mobile indkomster, idet disse former for tjenesteydelser relativt let sælges på tværs af landegrænser. Der er imidlertid også andre selskaber, som driver virksomhed med mobile indkomster, for eksempel finansierings- og investeringsselskaber samt realkreditinstitutioner. Disse selskaber, som driver næring med finansielle indkomster, nævnes udtrykkeligt for at sikre, at de ved opgørelsen af den grønlandske indkomst også får fradrag for hensættelser såvel ved vurderingen af, om der skal betales CFC-skat, som ved opgørelsen af den skattepligtige CFC-indkomst.

Det foreslås, at der indføres en undtagelse for ikke-koncerninterne transaktioner med immaterielle aktiver foranlediget af datterselskabets egen forsknings- og udviklingsvirksomhed. Disse immaterielle rettigheder er jo netop ikke flyttet til datterselskabet, men udviklet af datterselskabet selv. Indtægter vedrørende sådanne immaterielle aktiver skal således ikke anses for at være CFC-indkomst. Undtagelsen gælder dog ikke for koncerninterne royalties, idet det skal undgås, at der laves koncernintern skatteplanlægning ved udflytning af forskningsafdelinger til lande, hvor royaltyindtægter er skattefrie og royaltybetalinger er fradragsberettigede for de koncernforbundne selskaber, hertil kommer at de koncernforbundne royaltybetalinger er meget vanskelige at prisfastsætte.

Definitionen af immaterielle rettigheder svarer til den, der anvendes af OECD i dobbeltbeskatningsoverenskomstmodellen.

Til stk. 6

Det foreslås, at datterselskabets eventuelle underskud vedrørende CFC-indkomsten i et givet indkomstår kan fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstår efter de i § 30 gældende regler i CFC-selskabet.

Til stk. 7

Det foreslås, at der gives nedslag for datterselskabets betalte skatter (kreditlempelse) af indtægterne ved finansiel virksomhed.

Til nr. 11

Ændringen er en konsekvens af, at sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås ophævet.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvens af, at sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås ophævet.

Til nr. 13

Ændringen er en konsekvens af, at sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås ophævet.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvens af, at sambeskatningen af samlevende ægtefæller foreslås ophævet.

Til § 2

Det foreslås, at landstingsloven skal have virkning fra og med indkomståret 2008, dog således at de nye regler om tynd kapitalisering, CFC-beskatning samt de skærpede regler om transfer pricing, jf. stk. 1, nr. 9 og nr. 10, allerede skal have virkning fra den 1. maj 2007, hvor lovforslaget blev sendt til høring hos myndigheder og brancheorganisationer, og var offentlig tilgængeligt via Skattedirektoratets hjemmeside.

Dermed tillægges denne del af loven formelt virkning før dens vedtagelse i Landstinget og efterfølgende offentliggørelse.

Imidlertid har de skattepligtige, der eventuelt måtte blive omfattet af de skærpede regler, været bekendt med forslagene og ville derfor, hvis man ikke lod loven have virkning fra 1. maj 2007, kunne indrette sig efter de nye regler, og derved undgå den beskatning, der er en følge af de nye regler.

For at undgå at skattepligtige søger at imødegå lovforslagets nye regler, er det derfor nødvendigt at tillægge forslaget virkning allerede fra den 1. maj 2007.

De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, der knytter sig til, at loven allerede får virkning fra den 1. maj 2007 opvejes af, at offentligheden allerede er blevet bekendt med de nye og skærpede regler igennem ovennævnte høring og forslagens tilgængelighed for offentligheden på Skattedirektoratets hjemmeside.